

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi do Sądu Unii Europejskiej, na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE w związku z art. 266 TFUE, o zasądzenia odszkodowania za szkodę poniesioną w wyniku niezgodnego z prawem działania Europejskiego Banku Inwestycyjnego (zwanego dalej, „EBI”).

Taka szkoda powstała, jak stwierdzono w wyroku Sądu z dnia 20 września 2011 r. w sprawie T-461/08 *Evropaiki Dynamiki przeciwko EBI*, w wyniku niezgodnego z prawem odrzucenia przez EBI oferty przedstawionej przez skarżącą w ramach przetargu na zawarcie umowy ramowej dotyczącej świadczenia usług.

W takim kontekście skarżąca żąda, po pierwsze, odszkodowania za szkodę poniesioną z uwagi na utratę możliwości zawarcia umowy ramowej, jako środek przywrócenia stanu poprzedniego oraz, po drugie, przykładowego odszkodowania za niezgodne z prawem i stanowiące nadużycie działania EBI względem skarżącej.

Skarżąca twierdzi, że w odniesieniu do jej odszkodowania spełnione są przesłanki pozaumownej odpowiedzialności EBI, zgodnie z interpretacją przyjętą w orzecznictwie.

— zasądzenie drugiej strony postępowania na rzecz skarżącej zapłaty kosztów niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „METABIOMAX” dla towarów z klas 5, 16 i 30 — zgłoszenie nr 8885261

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Glaxo Group Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „BIOMAX”, zarejestrowany pod numerem 2661858 dla towarów z klas 5, 30 i 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2013 r. — GOLAM przeciwko OHIM — Glaxo Group (METABIOMAX)

(Sprawa T-62/13)

(2013/C 86/45)

Język skargi: grecki

Strony

Strona skarżąca: Sofia Golam (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Trovas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Glaxo Group Ltd (Greenford, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi i stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 października 2012 r. w sprawie R 2089/2011-2;
- oddalenie sprzeciwu Glaxo Group Ltd i dopuszczenie zgłoszenia skarżącej w całości;

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2013 r. — ANKO przeciwko Komisji

(Sprawa T-64/13)

(2013/C 86/46)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat B. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarżąca nie jest zobowiązana do zwrotu jako nienależnego świadczenia, kwoty wypłaconej jej przez Komisję w ramach projektu DOC@HAND;
- stwierdzenie, że skarżąca nie jest zobowiązana do zapłaty zryczałtowanego odszkodowania na rzecz Komisji w związku z projektem DOC@HAND; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy odpowiedzialności Komisji na podstawie art. 272 TFUE w ramach umowy nr 508015 w sprawie realizacji projektu „Knowledge Sharing and Decision Support for Healthcare Professionals” (DOC@HAND). Skarżąca ANKO podnosi w szczególności, że choć wykonała swe zobowiązania umowne to Komisja z naruszeniem wspomnianej umowy, zasad dobrej wiary, zakazu nadużywania prawa i proporcjonalności zażądała od niej zwrotu wypłaconych jej kwot.

Z tego powodu skarżąca twierdzi po pierwsze, że nie jest zobowiązana do zwrotu jako nienależnego świadczenia całej kwoty wypłaconej jej przez Komisję w ramach projektu DOC@HAND i po drugie, że nie jest zobowiązana do zapłaty na rzecz Komisji zryczałtowanego odszkodowania (liquidated damages) za projekt DOC@HAND.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2013 r. — Al-Tabbaa przeciwko Radzie

(Sprawa T-74/13)

(2013/C 86/47)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Mazen Al-Tabbaa (Bejrut, Liban) (przedstawiciele: M. Lester, barrister, i G. Martin, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782/WPZiB (Dz.U. L 330, s. 21) w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1117/2012 z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 330, s. 9) w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżącej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że strona pozwana popełniła oczywisty błąd co do faktu i w ocenie, postanawiając o zastosowaniu środków ograniczających wobec strony skarżącej i uznając, że zostały spełnione jakiegokolwiek kryteria umieszczenia w wykazie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że strona pozwana nie przedstawiła stronie skarżącej wystarczających lub odpowiednich powodów objęcia jej spornymi środkami.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, strona pozwana naruszyła przysługujące stronie skarżącej podstawowe prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że strona pozwana naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące stronie skarżącej prawa podstawowe, w szczególności jej prawo własności, prawo do prowadzenia działalności gospodarczej, do ochrony dobrego imienia oraz do życia prywatnego i rodzinnego.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2013 r. — Syrian Lebanese Commercial Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-80/13)

(2013/C 86/48)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Syrian Lebanese Commercial Bank S.A.L. (Bejrut, Liban) (przedstawiciele: adwokaci P. Vanderveeren, L. Defalque i T. Bontinck)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 25 decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. i załącznika 1b do tej decyzji w zakresie pkt 34, w którym umieszczono nazwę skarżącego;
- stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1117/2012 z dnia 29 listopada 2012 r. w zakresie w jakim skutkuje pozostawieniem nazwy skarżącego w załączniku II do rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 na podstawie art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 55/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. oraz pkt 27 załącznika do tego rozporządzenia;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w piśmie Rady z dnia 30 listopada 2012 r.
- obciążenie Rady kosztami postępowania.